

Aida ADIGÖZƏL

ÖLÜMDƏN SONRASI

Bilirsən necə olur gələnlərin getməsi?
Gəl, öyrədəcəm sənə gecənin sükut səsin...
İçində sınıan şüşə, qanadan qırıqların,
üstünə uçan divar, qapı-pəncərələrin!..

Gəl, öyrədəcəm sənə özünlə danışmağı,
yumursan gözlərini, gözünün içində O!
Haransa ağrı verir, əlinlə axtarırsan,
hə, sən demə, buraymış, həmin zəhrimar o sol...

Sonra... sonrası heç nə! Üzündə acı gülüş,
bir azca göz yaşları, divara baş döymələr...
– "Axmağın yekəsisən, dəlinin də zır təki", –
özünə yağdırdığın ən yeddiqat söymələr!..

Beləcə keçir günlər, beləcə sağalrsan...
öyrəşirsən hər gecə daş-divara dönməyi!
Üstündən keçir gedir milyon kainat ili,
göylərdən öyrənirsən ulduz təki sönməyi!..

Bax, yeri belə olur gələnlərin getməsi...
Sönmüş vulkan ocağı, sunami yumuş şəhər!
Üst-üstə qalaqlanmış çürümüş xatirələr,
zəlzələlər uçurmuş minillik sərdabələr!..

SERENADA

Səndən bir şey istəyəcəm,
amma söz ver, gülmə, gülmə.
Arada yuxuna gəlim,
sən də guya bilmə, bilmə.

Darıxanda mesaj yazsam,
"oxunmayıb" oxun atsan,
mən də cavabçın ağlasam,
mesajımı silmə, silmə!

Bir gün eşitsən ölmüşəm,
səndən izinsiz köçmüşəm,
xəbər göndər incimisən,
ağla, amma gəlmə, gəlmə!..

Hər gün mənə şeirlər yaz,
şəklimi sətirlərə qaz,
bir az, çox yox, elə bir az,
darıx, amma ölmə, ölmə!..

SUSAN SƏTİRLƏR

Gördün, necə unudurlar adamları,
səssiz-səssiz, həzin-həzin?!

Sən bilməzsən,
səsi yaman qalın olur
susub gedən səssizlərin...

Sən bilməzsən, kiçik qələm,
sən bilməzsən, körpə fidan,
necə olur yekə ağac kölgələri!
O kölgələr gizlədibdi
ürəklərdən qopub düşən
neçə-neçə kaş kiləri, bəlkələri...

O kaş kilər, o bəlkələr...
Heç bilməzdim bir gün gələr
ayrılığın yolun seçim...
Səndən çıxıb getmək üçün
səni, səni
kimsələrə peşkəş çəkib
səndən keçim...

DURĞU İŞARƏLƏRİ

Əvvəlcə vergüllərlə başladı hər şey,
sonra,
sonra suallar,
həddindən artıq çox idi.
Ard-arda dayanmadan sıralanırdı...
Bir gün nidaların zamanı gəldi,
yazılırdı,
pozulurdu,
qaralanırdı!
Payızın ilk günüydü,
anladım ki,
mən çoxdan nöqtələri sevirmişəm...
Belə ki,
mən gözlərimi bir nöqtəyə dikib
susduğum zamandan
başlayıbmiş nöqtəylə sevgimiz...
Və
və nöqtəni qoydum
sevdiyim nə varsa,

hamısına,
hər şeyə...

SATILMIŞ ŞEİRLƏR

Adam belə gedərmi
birinin ürəyindən
sakit, səssiz, səmirsiz?
Adam belə ölərmi
birinin gözlərində bəhanəsiz, səbəbsiz?!
Adam çıxıb gedəndə
kөнülün qapılarını
təpiklə çırpıb gedər...
Zoqqultusu göynətsin ürəyinin başını
çirklənmiş yara kimi...
Adam çıxıb gedəndə
qırar aynalarını gözlərinin bəbəyin,
qoy, göz yaşın axıtsın
qışdan bahara kimi...
Adam çıxıb gedəndə
şeirlərin öldürər,
misralarını sökər,
qırar sütunlarını
ürəkdəki məbədin
çökər, ömürlük çökər...
Bu yay da belə qaldı yaddaşımın küncündə,
bir neçə fotosəkil,
beş-altı kəlmə xoş söz,
sonra o kəlmələrdən rəngli portret toxu,
as könül divarından
hərdənbir qarşısında susaraq ayaq saxla,
rəng-rəng araşdır, çöz, çöz...
Söndürmüşəm dünyamın işıqlarını,
zölmətdir,
qəhqəhələr atıram içimdəki gecəyə,
hərracda basabasdır,
sərgiyə çıxarmışam,
satıram xatirəni
bağışla, heç neçəyə...

ÖLMÜŞ ŞEİRLƏR

Səndən sonra qalxmaq da var,
içindəki məzarlıqdan boylanmaq
ayrılığa acıq vermək...
Yaşamaqmı?!
Ölmək də var, ölmək də...

Səndən sonra toparlanıb durmaq da var,
ağrıların qabağında
suallara cavab tapmaq...
Dəli kimi...
Gülmək də var, gülmək də...

Səndən sonra bu dünyaya oyanmaq var,
içimdəki qaranlıqdan...
Bu ömürün saatını
gecəsinə, gündüzünə...
Bölmək də var, bölmək də...

Səndən sonra yaşamağı öyrənmək var,
bu ömürün sükanını ələ alıb
ışıqforsuz, əyləcsiz də...
Minib getmək... qəzalara...
Sürmək də var, sürmək də...

Səndən sonra misralarla danışmaq var,
sözlər yatmır şeirlərə,
səndən sonra, səndən sonra
hər şey çətin...
Səndən sonra... şeir dostum...
Demək də var, demək də...

SƏN HARDAN BİLƏSƏN

Sən hardan biləsən bölünmək nədir?
Sən hardan biləsən Araz nə çaydır?
Sən hardan biləsən hər gün ürəyim
gecələr o taydır, gündüz bu taydır?!

Sən hardan biləsən bu taydan baxıb
yanan işıqlara ağlamaq nədir?
Sən hardan biləsən məndən bir parça
haçan, necə qopub, Təbrizimdədir?!

Sən hardan biləsən sərhəd xətləri,
mənim ürəyimin nəyindən keçir?
Sən hardan biləsən qarğıdıxlarım
mənim ürəyimin suyundan içir?!

Sən hardan biləsən nə çəkir Anam,
sən hardan biləsən nə axır Araz?
Sən hardan biləsən, hardan biləsən,
Arazın yarası dərin, ya dayaz?!

Sən hardan biləsən o taylıyam mən,
Araz deyə-deyə Kürlə böyüdüm?
O taydan başlanan yüz illik yolu
bu tayda bir kənddə həsrət bitirdim?!